

РЕШЕНИЕ

№ 23780

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3461** по описа за **2026** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на С. Н. Н. от [населено място], срещу Решение № 592 от 20.02. 2026 година, постановено по а.н. дело №10022/2025 година по описа на СРС, в частта с която е потвърдено НП по т.2, с което на осн. чл.175, ал.1 т.5 от ЗДвП на Н. са наложени адм. наказания глоба от 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че решението на СРС в оспорената част е неправилно, тъй като от доказателствата по делото не се установявало извършване на нарушение по чл.123, ал.1 т.1 от ЗДвП, като липсвало ПТП, видно от снимковия материал по делото, както и от показанията на свидетеля Г. М. в с.з. от 27.11.2025г, които не са оценени от СРС според действителния им смисъл, тъй като свидетелят бил заявил, че автомобилът не бил поправян от автомонтъор, поради липса на необходимост. Освен това, като цяло процесният случай бил маловажен. Иска се отмяна на решението в оспорената част.

В с.з. касаторът - С. Н. Н., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация-Началник група – СДВР – Отдел“Пътна полиция“, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Д. ,изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с

доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество касационната жалба, с оплакванията формулирани в нея, е неоснователна. Съображенията са следните:

Анализирайки доказателствата по делото СРС е установил, че на 22.11.2024 г., около 06:00 ч. в [населено място], С. Н. управлявал лек автомобил марка „Н.“ модел „М.“ с рег. [рег. номер на МПС], собственост на „Мариво 77“ ЕООД по ул. „Проф. д-р Б. Б.“ от [улица] към [улица], като на кръстовището с [улица] при маневра ляв завой не пропуснал и станал причина за ПТП с движещия се по [улица] път с предимство (Пътен знак Б-3) лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с рег. [рег. номер на МПС], управляван от св. Г. М.. След като настъпило ПТП, С. Н. не останал на място на ПТП и продължил движението си към [улица], като бил последван от Г. М.. Впоследствие бил спрял на [улица].

Органите на ОПП - СДВР приели, че с това си поведение, С. Н. е извършил две административни нарушения - по чл. 50, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на 22.11.2024 г. В.К., младши автоконтрольор в ОПП - СДВР, издал АУАН № 1423126/22.11.2024 г. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели - очевидци и препис от него бил връчен на нарушителя в деня на съставянето му. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу него.

Въз основа на АУАН на 14.02.2025 г. началник група в ОПП - СДВР, издал о НП.

С оспореното решение СРС е потвърдил наказателно постановление № 24-4332-033593/14.02.2025 г. (НП), издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП - СДВР), с което на С. Н. Н. : 1. на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 (двеста) лева за нарушение на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП; 2. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са му наложени административни наказания глоба в размер на 50,00 (петдесет) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 (един) месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Касаторът е обжалвал решението на СРС в частта с която е потвърдено НП по т.2, с което на осн. чл. 175, ал. 1 т. 5 от ЗДвП на Н. са наложени адм. наказания глоба от 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение по чл. 123, ал. 1 т. 1 от ЗДвП.

От касатора се развиват доводи в насока за порок в аналитичната дейност на районния съд – превратен, изопачен и непълноценен анализ, като цяло довел до компрометиране разкриването на обективната истина. Настоящият касационен състав намира за необходимо да отбележи следното: първо, да уточни, че касационната инстанция не е оправомощена да променя приетите за установени от съда по същество факти, а тя е задължена да провери единствено и само доколко са спазени процесуалните правила, гарантиращи правилното формиране на вътрешното убеждение и дали са предприети всички мерки за разкриване на обективната истина по делото в контекста на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63 в ЗАНН и второ, че при извършената в тези законоустановени рамки проверка не констатира да е допуснато от контролираната инстанция игнориране, изопачено или превратно тълкуване на доказателствени източници, в това число показанията на св. М., който е дал разяснения за настъпилото ПТП и настъпилите щети по автомобила му/ „ деформирана броня“/, като показанията му са разгледани и съпоставени с писмените доказателства, в т.ч. протокол за ПТП съставен от мл. автоконтрольор / в който са описани щети по „предна броня“ на автомобил марка „О.“, модел „А.“ с рег. [рег. номер на МПС], управляван от св. М. и щети по „предна лява врата“ на лек автомобил марка „Н.“ модел „М.“ с рег. [рег. номер на МПС], собственост на „Мариво 77“ ЕООД ,

управляван от С. Н. /, скица за ПТП. В този смисъл при извършената проверка за процесуалната законосъобразност на действията на районния съд по събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото и формирането на тяхното вътрешно убеждение по фактите в контекста на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63 в ЗАНН, касационната инстанция не констатира да е допуснато от районния съд игнориране, изопачено или превратно тълкуване на доказателствени източници. Изводите на районния съд се основават на обективно изследване на всички обстоятелства по делото, които се установяват от приобщените по делото доказателства, разгледани поотделно и в съвкупност.

Правилни са изводите на СРС, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация.

Настоящата съдебна инстанция приема, касаторът безспорно е извършил нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, съгласно която разпорежда, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието, което той не е сторил. Основното възражение на касатора, вече се посочи, е че не било настъпило ПТП. Определението за "пътнотранспортно произшествие" е дадено в разпоредбата на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, съгласно която норма това е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В процесния случай, доказателствата по делото, в т.ч. протокола за ПТП и показанията на свидетеля, установяват, че касаторът е бил участник в ПТП, от което са настъпили щети по автомобилите.

Приложена е правилната санкционна норма – чл. 175, ал. 1, т. 1 от ЗДвП /приложимата редакция/, като наложените санкции – глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 месец, са в минимално определените от законодателя размери към датата на извършване на нарушението, поради което и не подлежат на коригиране.

Правилно е посочил районен съд, случаят не може да бъде определен като маловажен по чл. 28 от ЗАНН. Установените по делото факти не сочат наличието на смекчаващи обстоятелства, обуславящи определянето на деянието с оглед конкретните обективни условия, като такова с по-ниска степен на обществена опасност спрямо типичните нарушения от този вид.

Решението на районен съд е валидно, допустимо и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, АССГ, VIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 592 от 20.02. 2026 година, постановено по а.н. дело №10022/2025 година по описа на СРС, 1 – ви състав в оспорената част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: